

Arrest

nr. 205 128 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is in het bezit van een F-kaart, afgegeven te Antwerpen, geldig van 15 maart 2016 tot 15 maart 2021. Op 10 november 2014 werd haar zoon, E.-S. D.A.W., geboren te Caïro.

1.2. Op 17 mei 2016 diende verzoekster een asielaanvraag in voor haar zoon, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 11 mei 2016 als begeleide minderjarige vreemdeling. Verzoeksters zoon werd niet geïnterviewd wegens een te jonge leeftijd.

1.3. Op 31 januari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Uw moeder, Y. O. (o.v. (...)), werd omwille van uw jonge leeftijd in uw naam gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 22 juni 2017 van 14.18u tot 17.49u, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat meester Oger loco meester Loobuyck was gedurende het ganse gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Uw moeder verklaart geboren te zijn op 1 februari 1997, de Somalische nationaliteit te bezitten, en afkomstig te zijn uit Gabayle, gelegen in de regio Lower Shebelle. Uw moeder verklaart dat haar moeder onmiddellijk na de bevalling te overlijden kwam. Omdat haar vader, ook een Somalisch onderdaan, in Egypte woonde verhuisde uw moeder rond haar vijfde van Gabayle naar Mogadishu. Daar woonde zij bij haar tante, de zuster van haar vader. In 2006 verhuisde uw moeder van Somalië naar Egypte. Later migreerde uw grootvader langs moederszijde naar België.

Nadat uw moeder een aanvraag tot gezinshereniging indiende bij de Belgische migratie-instanties werd zij verliefd op D. A. W., een Somalische vluchteling in Egypte. Haar vader was tegen deze relatie en een daaruit volgend huwelijk gekant. Uw moeder en haar minnaar huwden zonder de leden van haar familie in te lichten. Uw moeder werd zwanger van haar echtgenoot. Op 10 november 2014 kwam u ter wereld in de Egyptische hoofdstad Caïro. Uw moeder verklaart dat u de Somalische nationaliteit bezit.

Op 25 januari 2015, twee maanden na uw geboorte, kwam uw moeder in België aan via gezinshereniging. U bleef bij uw vader in Egypte. De familie van uw moeder ontdekte dat uw moeder een zwangerschap achter de rug had wat tot een ernstig conflict leidde. Op 29 april 2015 ontving uw moeder een verblijfskaart type A, geldig tot 14 april 2016. Een verblijfskaart type F, geldig tot 15 maart 2021, werd op 31 maart 2016 aan uw moeder uitgereikt. Na een incident ongeveer een jaar na haar aankomst werd uw moeder door haar vader en haar stiefmoeder het huis uitgezet.

Uw moeder besprak haar problemen met uw vader. Uw vader zou een poging wagen om samen met u over te steken vanuit Egypte. Op een dag kreeg uw moeder telefoon van een onbekende vrouw. Zij vertelde dat uw vader opgepakt was door de politie en teruggeleid werd naar Egypte en dat u zich in een opvangcentrum in Italië bevond. Uw moeder en deze vrouw organiseerden een ontmoeting in de Franse stad Lyon. Op 11 mei 2016 kwam u in België aan. De stiefmoeder van uw moeder weigerde uw moeder en u onderdak te bieden. Omdat u geen verblijfsstatus in België heeft en omdat uw moeder vreest dat uw grootvader een procedure tot bekomen van een verblijfsvergunning in België zal dwarsbomen diende zij op 17 mei 2016 een asielaanvraag in uw naam in. Uw moeder verklaart dat u in geval van terugkeer naar Somalië voor uw leven dient te vrezen vanwege de veiligheidssituatie en omdat u geen familie heeft in dit land.

Ter staving van uw asielaanvraag legde uw moeder volgende documenten neer: een attest uitgaande van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking dd. 09.09.2015, een geboorteakte op naam van uw moeder dd. 16.04.2004 uitgereikt door de lokale overheid van Mogadishu met vertaling naar het Nederlands, een geboorteakte op uw naam met vertaling naar het Nederlands en de Belgische verblijfskaart (Fkaart) op naam van uw moeder. Na het gehoor maakt uw moeder op vraag van de protection officer van het CGVS nog een foto over waarop zij samen met uw vader poseert.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw moeder doorheen haar verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofd niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft de bewering van uw moeder afkomstig te zijn uit Gabayle gelegen te Lower Shebelle, haar verklaring dat haar moeder onmiddellijk na haar geboorte overleed en haar verklaring dat zij op vijfjarige leeftijd van Gabayle naar Mogadishu verhuisde om daar bij een tante in te wonen dient te worden

vastgesteld dat hieromtrent geen geloofwaardige verklaringen en/of stavingsstukken worden neergelegd.

Zo verklaart uw moeder niet te weten wanneer haar moeder exact overleed maar stelt ze dat deze gebeurtenis onmiddellijk na haar geboorte plaats had (cgvs p.5). Toen uw moeder ongeveer vijf jaar oud was, rond het jaar 2002, zou zij van Gabeyle in de regio Lower Shebelle naar haar tante langs vaderskant in Mogadishu verhuisd zijn. Haar vader zou samen met haar broers en zusters in Egypte hebben gewoond. In 2006, toen uw moeder ongeveer acht of negen jaar oud was, zou uw moeder haar vader en broers en zusters vervoegd hebben in Egypte (cgvs p.4-6). Uw moeder legt ter staving van haar Somalische nationaliteit en herkomst uit Lower Shebelle een geboorteakte neer maar uit de vertaling van deze geboorteakte die in het jaar 2004 in Mogadishu werd opgemaakt blijkt echter dat de aanvraag tot opmaak van dit document door de moeder gebeurde. De vaststelling dat uw moeder enerzijds verklaart dat haar moeder onmiddellijk na haar geboorte op 1 februari 1997 overleed en anderzijds een geboorteakte neerlegt die in het jaar 2004 werd aangevraagd door diezelfde moeder in Mogadishu ondergraaft op bijzonder ernstige wijze de geloofwaardigheid van haar bewering dat haar moeder die haar in Gabeyle ter wereld zette onmiddellijk hierna overleed. Het doet integendeel het ernstige vermoeden ontstaan dat uw grootmoeder langs moederskant nog leefde in 2004 en dat zowel zij als uw moeder toen in Mogadishu verbleven. De vaststelling dat de moeder van uw moeder in 2004 nog in leven was ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de verklaring van uw moeder dat haar vader samen met haar broers en zusters in Egypte verbleef.

De verdere verklaringen van uw moeder betreffende haar verhuis van Gabayle naar Mogadishu en het verblijf van haar vader en broers en zusters in Egypte overtuigen evenmin. Wanneer het CGVS informeert waarom zij van Gabeyle naar Mogadishu verhuisde stelt zij dit niet te weten (cgvs p.4). Wanneer het CGVS vervolgens bij uw moeder informeert waarom haar vader in Egypte woonde geeft zij andermaal aan het antwoord op deze vraag niet te kennen (cgvs p.5). De vaststelling dat uw moeder beweert dat haar vader samen met haar broers en zusters in Egypte woonde en zij als enig kind in Somalië achterbleef en daar in verschillende regio's verbleef maar geen enkel verklaring kan geven voor deze bijzondere gezinssituatie roept bijzonder ernstige vragen op. Waar aangenomen kan worden dat een kind niet op de hoogte wordt gebracht van alle redenen die tot een verhuis van de ene naar de andere regio leiden en de redenen van de scheiding met de rest van haar gezin kan moeilijk ingezien worden waarom dergelijke vragen niet later in het leven beantwoord kunnen worden.

Ook wat betreft de bewering van uw moeder dat zij van 2006 tot 25 januari 2015 in Egypte verbleef (cgvs p.4), in dit land bij het UNHCR als vluchteling geregistreerd stond en les volgde in een school beheerd door het UNHCR (cgvs p.6) dient opgemerkt te worden dat zij hieromtrent geen begin van materieel bewijs neerlegt. De vaststelling dat uw moeder, ondanks haar voorgehouden langdurig legaal verblijf en haar scholing door het UNHCR in dit land, hierover geen enkel document neerlegt roept andermaal vragen.

De verklaringen van uw moeder betreffende haar scholing in Egypte overtuigen evenmin. Wanneer het CGVS informeert of uw moeder scholing genoot in Egypte antwoordde zij dat zij naar een gewone school ging (cgvs p.6). Later tijdens het gehoor spiegelt uw moeder een geheel andere versie van haar schoolse carrière voor. Gevraagd of zij studeerde in Egypte verklaart uw moeder dat ze één keer per week taallessen Engels kreeg, georganiseerd door het UNHCR. Hoewel uw moeder in het begin van het gehoor verklaarde dat zij in een reguliere school ingeschreven was stelt zij vervolgens dat de Egyptische overheid haar weigerde in te schrijven en dat de Egyptische autoriteiten stelden dat ze Somalische certificaten diende te overhandigen (cgvs p.21).

Hoewel uw moeder verklaart geen Facebookprofiel te hebben (cgvs p.11) merkt de protection officer van het CGVS tijdens het gehoor een Facebookprofiel op onder haar naam met daarop een bijzonder sterk op uw moeder gelijkende profielfoto. Uw moeder ontkent dat dit haar Facebookprofiel betreft. Wanneer uw moeder er op gewezen wordt dat zij op de foto op haar telefoon die zij tijdens het gehoor toonde hetzelfde brilmontuur draagt als de vrouw op de profielfoto van de Facebookpagina overtuigt haar antwoord, dat zij normaal gezien nooit een bril draagt en enkel op de dag dat de foto genomen werd dit brilmontuur opzette, geenszins. Wanneer het CGVS uw moeder er op wijst dat de beheerder van het Facebookprofiel onder de naam Y. O. ook lid is van de Facebookgroep "Somalis in Belgium" antwoordt zij niet op de vraag (cgvs p.22).

De weinig aannemelijke verklaringen van uw moeder betreffende de facebookprofielen van haar familieleden en de wijze waarop zij via deze profielen foto's ontving versterken bijkomend de indruk dat zij wel degelijk zelf een Facebookprofiel beheert. Zo stelt uw moeder dat niet zij, maar wel haar zuster A.

een Facebookprofiel heeft (cgvs p.12). Wanneer het CGVS informeert naar de naam waaronder A. op Facebook opereert stelt uw moeder dit niet te weten omdat deze gegevens op een andere mobiele telefoon staan die aan uw moeder toebehoort maar waarop A. haar Facebookprofiel bekeek (cgvs p.12). Rekening houdend met de bewering van uw moeder dat haar stiefmoeder haar gebruik van het wifi-netwerk in huis verhinderde (cgvs p.7) is het bijzonder opmerkelijk dat uw moeder tegelijkertijd verklaart dat haar zuster haar Facebookprofiel bekeek op de telefoon van uw moeder.

Bovendien verklaart uw moeder tevens dat zij op deze telefoon elkaars profielen konden zien (cgvs p.12). Uit deze verklaring valt af te leiden dat uw moeder eveneens een Facebookprofiel heeft. Wanneer het CGVS vervolgens ter bevestiging informeert of uw moeder en haar zuster elkaars profiel konden zien wijzigd uw moeder haar verklaring en stelt zij dat A. haar Facebookprofiel bekeek op haar telefoon. Bijkomend kan gewezen worden op de bijzonder behendige en vlotte manier waarop uw moeder de lijst met Facebookprofielen doorzocht die het CGVS haar voorschotelde (cgvs p.13). Wanneer het CGVS haar hierop wees stelt uw moeder dat zij Facebook zag gebruiken in het huis van een vriendin en op die wijze haar kennis opdeed (cgvs p.21). Ook de bewering van uw moeder dat zij haar kennis over deze website opdeed in het huis van een vriendin maar zelf geen Facebookprofiel bezit roept ernstige vragen op.

De bijzonder sterke fysieke gelijkenis tussen uw moeder en de vrouw die poseert op de (ondertussen verwijderde) profielfoto en de andere op het profiel bewaarde foto's, het identieke brilmontuur dat zowel gedragen werd door uw moeder op de dag dat de foto op haar gsm genomen werd als door de vrouw op de verwijderde profielfoto op de Facebookpagina als de vaststelling dat de beheerder van het Facebookprofiel lid is van de groep "Somalis in Belgium" maken dan ook dat er aan de bewering van uw moeder dat dit Facebookprofiel het hare niet is geen enkel geloof gehecht kan worden. Dat uw moeder verklaart geen Facebookprofiel te bezitten niettegenstaande er wel een profiel onder haar naam met daarop haar foto werd teruggevonden doen besluiten dat uw moeder de Belgische asielinstanties bewust geen zicht wil verschaffen op haar sociale mediaprofiel(en) en de daarop gepubliceerde gegevens. Deze vaststelling ondergraaft op bijzonder ernstige wijze de algemene geloofwaardigheid van uw moeder.

Daarbij dient ook gewezen te worden op de verklaringen op het Facebookprofiel van uw moeder waar zij stelt afkomstig te zijn uit Mogadishu en in deze stad te hebben gestudeerd aan de SIMAD universiteit. Aan de bewering van uw moeder dat zij afkomstig is uit de regio Lower Shebelle, dat zij tussen 2006 en 25 januari 2015 onafgebroken in Egypte als vluchteling verbleef, en dat zij slechts achttien jaar oud was toen zij in België arriveerde kan bijgevolg geen enkel geloof worden gehecht.

Voorgaande elementen doen besluiten dat uw moeder de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op haar verblijfplaats(en) in Somalië en Egypte, haar verblijfsstatuut in dit laatste land, haar levensomstandigheden en het netwerk waarover zij en bijgevolg ook u in beide landen beschikte en nog steeds beschikt.

Het bovenstaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweringen van uw moeder over de oorzaak van haar en uw problemen, namelijk dat uw moeder haar echtgenoot en uw vader leerde kennen in een door het UNHCR uitgebate school in Egypte. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn, zoals het conflict tussen uw moeder en haar vader en stiefmoeder over deze relatie, het huwelijk dat zij in het geheim afgesloten zou hebben en het conflict tussen uw moeder en haar vader en stiefmoeder over haar geheim gehouden zwangerschap en haar vrees tot verstoting, ook in uwen hoofde, in Somalië.

Zelfs indien abstractie gemaakt zou worden van de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw moeder op haar Facebookprofiel en tijdens het gehoor voor het CGVS wat betreft haar herkomst, haar scholingsniveau, de naam van haar echtgenoot en de datum van haar huwelijk dient vastgesteld te worden dat ook haar verklaringen voor het CGVS betreffende haar geheim huwelijk in Egypte geheel niet overtuigen.

Aangaande de bewering van uw moeder dat zij in Egypte een relatie begon met een man met de naam D. A. W., dat zij met deze persoon in het geheim huwde in Egypte, en dat u uit dit huwelijk geboren werd dient opgemerkt te worden dat hierover geen begin van materieel bewijs wordt neergelegd (cgvs p.14). Uit de bij het administratief dossier gevoegde afdruk van het Facebookprofiel van uw moeder dient wel vastgesteld te worden dat zij daar verklaart in 2016 gehuwd te zijn met de in Duitsland verblijvende Somaliër M. H.

Verder stelt uw moeder dat er geen huwelijksakte opgemaakt werd omdat het een geheim huwelijk betrof en dat bij geheime huwelijken geen aktes opgemaakt worden (cgvs p.15-17). Deze bewering kan niet overtuigen. Het afsluiten van een huwelijk in het geheim wanneer bezwaar van de familie verwacht wordt, en waarbij na het huwelijk de families met een voldongen feit geconfronteerd worden, is een veel voorkomende praktijk in de Somalische context. Gezien ook dergelijke huwelijken door religieuze en/of wereldlijke gezagsdragers afgesloten worden en nadien in het maatschappelijk verkeer onderschreven dienen te worden kan echter niet ingezien worden waarom er geen huwelijksakte opgesteld zou worden bij een geheim huwelijk.

Over haar huwelijk verklaart uw moeder dat er twee getuigen aanwezig waren, Y. en H., vrienden van haar echtgenoot. Wanneer het CGVS informeert wat uw moeder over Y. kan vertellen antwoordt zij enkel te weten dat het een vriend van haar echtgenoot betrof, en niets anders. Gevraagd wat uw moeder over de andere getuige, H., kan vertellen antwoordt zij geen van beiden goed te kennen. Ook over de geestelijke die het huwelijk voltrok weet uw moeder niets meer te vertellen dat dan hij een Somali was die huwelijksaktes opstelde (cgvs p.15-16) wat enigszins verwonderlijk is omdat uw moeder vervolgens stelt dat er geen huwelijksakte opgesteld werd.

Op basis van voorgaande elementen dient te worden vastgesteld dat uw moeder doorheen het gehoor voor het CGVS niet aannemelijk maakte dat u uit een geheim huwelijk tussen Somalische vluchtelingen in Egypte bent ontsproten. Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de beweringen van uw moeder betreffende de gevolgen van dit huwelijk, namelijk de verstoting van zowel uw moeder als u door uw familie en het risico dat u hierdoor zou lopen in geval van terugkeer naar Somalië waar u volgens uw moeder niet over een netwerk beschikt. Er dient dan ook te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de Conventie noch de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2 a en b van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door uw moeder in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Inzake de geboorteakte op naam van uw moeder moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Somalische documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Somalische deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Somalische documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. De door uw moeder neergelegde geboorteakte op uw naam opgesteld in Egypte bevestigt louter uw identiteit en heeft geen betrekking op het asielrelaas dat door uw moeder voor het CGVS werd aangedragen.

Aangaande het attest opgemaakt door de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en de F-kaart op naam van uw moeder dient opgemerkt te worden dat deze documenten geen ander licht werpen op de hiervoor vastgestelde tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden doorheen de verklaringen van uw moeder.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen.

Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuiden Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort.

Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu

waarbij burgers en civiele infrastructuur werden geviserd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien de verklaringen van uw moeder met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, haar verklaringen betreffende haar verblijf in Mogadishu en de vaststellingen betreffende het verblijf van uw ouders in Mogadishu dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 9 juni 2017) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een stijging van het aantal incidenten en het aantal slachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op militaire konvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanleiders, en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen was het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen en ook in 2017 is er sprake van een stijging van het aantal gerichte moorden, waarbij overheidsfunctionarissen, veiligheidspersoneel en ouderlingen die hebben deelgenomen aan de recente parlementaire verkiezingen worden geviserd. Daarnaast is ook het aantal complexe aanslagen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers.

Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel of het hoofdkwartier van het United Nations Development Programme (UNDP) -, confrontaties tussen

verschillende veiligheidsdiensten en morteraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en een boekenbeurs. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er in de onderzochte periode parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden

aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aan als volgt:

"Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. Aldus stelt zij dat er zich in casu geen schending dreigt voor te doen van de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.2. De verwerende partij stelt:

[citaat uit de bestreden beslissing]

De naam van de moeder als aanvrager moet een vergissing betreffen!

De moeder is immers dood sinds 1997. Het zal de Raad misschien verrassen -aangezien het de omgekeerde wereld lijkt- maar de verzoekende partij wenst de verwerende partij te wijzen op de relativiteit van Somalische documenten. Verwerende partij kent de situatie immers zeer goed en zelf heeft zij ook nooit veel vertrouwen in een Somalisch document, behalve blijkbaar wanneer zij er een weigeringsbeslissing op kan steunen.

Aldus is het niet onredelijk om van haar te verwachten dat zij enige relativiseringszin aan de dag legt en zich niet blindelings op een Somalisch document beroep ten einde haar eigen gelijk te bewijzen.

De verwerende partij stelt trouwens zelf (een beetje verder in haar beslissing):

[citaat uit de bestreden beslissing]

Aldus is de houding van de verwerende partij op zijn minst een beetje tegenstrijdig te noemen.

II.1.3. De verwerende partij vervolgt:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij lijkt het verhaal van de moeder van de verzoekende partij niet volledig begrepen te hebben. Haar moeder werd opgevoed door een tante, aangezien zijzelf niet dezelfde moeder had als haar (half)broers en (half)zussen.

Vandaar dat de moeder van de verzoekende partij door haar familie werd opgevoed en niet direct meeding met haar vader naar Egypte.

*II.1.4. De verwerende partij stelt verder:
[citaat uit de bestreden beslissing]*

De verzoekende partij legt in bijlage alvast een aantal documenten neer, die bewijzen dat zij daadwerkelijk in Egypte verbleef (stuk 3).

*II.1.5. Tot slot meent de verwerende partij het "warm water" gevonden te hebben op facebook:
[citaat uit de bestreden beslissing]*

Een groot deel van het interview wordt aan dit profiel besteed.

Om de verwerende partij ter wille te zijn heeft de moeder van de verzoekende partij de dame met dat profiel gecontacteerd.

De dame in kwestie begreep het probleem van de moeder van de verzoekende partij en was zo vriendelijk wat details over haar persoon door te sturen.

Vooreerst stuurde zij haar Duitse identiteitskaart door op naam van "O. A. Y. " (stuk 4).

Zij is inderdaad (islamitisch) gehuwd met de heer A. M. H. (stuk 5).

Het klopt dat de dame in kwestie zich in dezelfde leeftijdscategorie bevindt en een klein beetje lijkt op de verzoekende partij - uiteraard dient rekening gehouden te worden met het feit dat de hoofddoek reeds de helft van het gezicht bedekt en dat het aldus moeilijker wordt om verschillen te zien.

In die zin valt de vergissing van de verwerende partij te begrijpen, doch het blijft een vergissing met grote consequenties voor de verzoekende partij.

*II.1.6. Tot slot valt niet in te zien waarom de verwerende partij twijfelt aan het huwelijk van de verzoekende partij:
[citaat uit de bestreden beslissing]*

De facebookkwestie werd reeds uitgeklaard.

Het is echter vreemd dat de verwerende partij meent dat Somalische huwelijken met een huwelijksakte zouden moeten bekrachtigd. De meeste Somalische huwelijken gebeuren immers mondeling en het is slechts wanneer men er expliciet om vraagt (nadien) dat men een huwelijksakte krijgt.

Ook het administratief dossier bevat hieromtrent geen informatie. Het is dus onduidelijk waarop de verwerende partij zich hiervoor baseert.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht en de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

De thans bestreden beslissing is immers niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming. De verwerende partij trekt ten onrechte het verhaal van de verzoekende partij in twijfel en meent ten onrechte dat zij naar Mogadishu kan!

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep worden volgende documenten bij het verzoekschrift gevoegd:

- "3. Bewijzen UNHCR*
- 4. Verblijfskaart dubbelgangster*
- 5. Bewijs huwelijk + gegevens echtgenoot dubbelgangster".*

2.1.3. In de nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal als volgt:

“2.1. Verzoekende partij voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

2.1.1 De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvV, nr. X van 20 februari 2012; RvV, nr. X van 27 september 2013).

2.1.2 Verweerder merkt op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de Commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS, nr. X van 3 september 2004). Verweerder merkt op dat de Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat haar betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verweerder benadrukt dat de Commissaris-generaal over een bepaalde appreciatiemarge beschikt om te oordelen of de asielzoeker in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). Verzoekende partij toont in haar verzoekschrift weliswaar aan dat zij het niet eens is met de appreciatie door de Commissaris-generaal, maar zij toont geenszins aan dat de Commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat haar asielaanvraag ongegrond is.

In casu oordeelde en motiveerde de Commissaris-generaal omstandig dat de moeder van verzoekende partij er niet in slaagde een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekende partij aannemelijk heeft gemaakt. Zo legde zij geen geloofwaardige verklaringen en/of stavingstukken neer ter staving van haar bewering dat haar moeder onmiddellijk na haar geboorte overleed en zij op 5-jarige leeftijd van Gabayle naar Mogadishu verhuisde om daar bij haar tante in te wonen, én van haar bewering van 2006 – 25 januari 2015 in Egypte te hebben verbleven, in dit land bij het UNHCR als vluchteling geregistreerd stond en les volgde in een school beheerd door het UNHCR. Verder doet de verklaring van de moeder van verzoekende partij dat zij geen Facebookprofiel bezit niettegenstaande er wel een profiel onder haar naam met daarop haar foto werd teruggevonden, besluiten dat de moeder van verzoekende partij de Belgische asielinstanties bewust geen zicht wil verschaffen op haar sociale mediaprofiel(en) en de daarop gepubliceerde gegevens. Deze vaststelling ondergraaft op bijzonder ernstige wijze de algemene geloofwaardigheid van haar moeder. Door dat zij de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op haar verblijfplaats(en) in Somalië en Egypte, haar verblijfsstatuut in dit laatste land, haar levensomstandigheden en het netwerk waarover zij en bijgevolg ook verzoekende partij in beide landen beschikte en nog steeds beschikt, kan er geen geloof worden gehecht aan de beweringen van haar moeder over de oorzaak van haar en verzoekende partij's problemen, namelijk dat haar moeder haar echtgenoot en de vader van verzoekende partij leerde kennen in een door het UNHCR uitgebate school in Egypte. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn, zoals het conflict tussen de moeder van verzoekende partij en haar vader en stiefmoeder over deze relatie, het huwelijk dat zij in het geheim afgesloten zou hebben, haar geheim gehouden zwangerschap en haar vrees tot verstoting, ook in hoofde van verzoekende partij, in Somalië. Bovendien, zelfs indien abstractie zou gemaakt worden van de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de moeder van verzoekende partij en haar Facebookprofiel en tijdens het gehoor voor het CGVS wat betreft haar herkomst, haar scholingsniveau, de naam van haar echtgenoot en de datum van haar huwelijk dient te worden vastgesteld dat ook haar verklaringen voor het CGVS betreffende haar geheim huwelijk in Egypte geheel niet overtuigen. Op basis van voorgaande elementen dient te worden vastgesteld dat de moeder van verzoekende partij doorheen het gehoor voor het CGVS niet aannemelijk maakte dat verzoekende partij uit een geheim huwelijk tussen Somalische vluchtelingen in Egypte is ontsproten. Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de beweringen van de moeder van verzoekende partij betreffende de gevolgen van dit huwelijk, namelijk de verstoting van zowel haar moeder als haarzelf

door hun familie en het risico dat verzoekende partij hierdoor zou lopen in geval van terugkeer naar Somalië waar zij volgens haar moeder niet over een netwerk beschikt. De neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Ook wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, komt verzoekende partij niet in aanmerking. De Commissaris-generaal zet verder in de bestreden beslissing omstandig uiteen dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Gelet op deze vaststellingen, meent verweerder dat de Commissaris-generaal terecht aan verzoekende partij de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

2.1.3. Verzoekende partij voert aan dat de naam van de moeder van haar moeder als aanvraagster op de geboorteakte een vergissing moet betreffen daar haar moeder reeds dood is sinds 1997. Zij wijst verwerende partij op de relatieve bewijswaarde van Somalische documenten.

De uitleg van verzoekende partij in het verzoekschrift overtuigt geenszins. Daargelaten de relatieve bewijswaarde van documenten uit Somalië, benadrukt verweerder dat het niet onredelijk is van het CGVS nu de moeder van verzoekende partij geen stukken bijbrengt ter staving van het overlijden van haar moeder, aangaande haar verhuis van Gabayle naar Mogadishu vage en weinig overtuigende verklaringen bijbrengt, en een geboorteakte neerlegt die in het jaar 2004 in Mogadishu werd opgemaakt en waarin duidelijk wordt vermeld dat de aanvraag van dit document door haar moeder gebeurde, het ernstig vermoeden doet ontstaan dat de grootmoeder van verzoekende partij langs moederskant in 2004 nog leefde en toen – evenals de moeder van verzoekende partij – in Mogadishu verbleven. Zelfs indien dit document op vraag van de moeder van verzoekende partij zou zijn verkregen, kan niet worden ingezien waarom dit stuk dan zou vermelden dat het op vraag van de grootmoeder langs moederszijde van verzoekende partij zou zijn opgemaakt in 2004 indien de grootmoeder reeds overleden zou zijn in 1997. Dit stuk dat werd neergelegd ter staving van de asielaanvraag kan de beweringen van verzoekende partij's moeder dat haar moeder reeds in 1997 zou overleden zijn, niet staven.

2.1.4. Verzoekende partij voert aan dat haar moeder werd opgevoed door een tante aangezien zijzelf niet dezelfde moeder had als haar (half)broers en (half)zussen. Vandaar dat zij door haar familie werd opgevoed en niet direct meeging met haar vader naar Egypte.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift een post factum verklaring geeft voor de bijzondere gezinssituatie waarin haar moeder zich bevond nu uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat haar moeder tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd naar haar verhuis van Gabayle naar Mogadishu en het verblijf van haar vader en broers en zusters in Egypte geen hiervan in het geheel geen melding maakte. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar de motivering in de bestreden beslissing: [citaat uit de bestreden beslissing]

2.1.5. Verzoekende partij legt in bijlage een aantal nieuwe documenten neer die bewijzen dat haar moeder daadwerkelijk in Egypte verbleef (zie stuk 3), dat het niet het Facebookprofiel van haar moeder betrof maar van een zekere O. A. Y. die (islamitisch) getrouwd is met de heer A. M. H. (zie stukken 4 en 5). Het klopt dat de dame in kwestie zich in dezelfde leeftijdscategorie bevindt en een klein beetje lijkt op verzoekende partij. In die zin valt de vergissing van het CGVS te begrijpen doch het blijft een vergissing met grote consequenties voor verzoekende partij.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij een aantal nieuwe stukken voegt bij haar verzoekschrift om de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande haar verblijf in Egypte en haar Facebookprofiel te weerleggen (zie stukken 3-5).

Betreffende stuk 3, zijnde een kopie van een verklaring van UNHCR en een kopie van een laissez-passer, waarmee verzoekende partij het verblijf van haar moeder in Egypte wenst te staven, merkt verwerende partij vooreerst op dat dit louter (onduidelijke) kopies betreffen.

Gekopieerde en gefaxte documenten zijn gemakkelijk te vervalsen en hebben geen bewijswaarde (RvS, nr. X van maart 2005; RvS, nr. X van 25 juni 2004; RvV, nr. X van 2 september 2009; RvV, nr. X van 21 mei 2008).

Fotokopieën zijn gemakkelijk te vervalsen met allerhande knip- en plakwerk (RvV, nr. X van 28 april 2010; RvV, nr. X van 27 april 2012; RvV, nr. X van 8 oktober 2013). Verwerende partij vraagt zich ook af hoe verzoekende partij in het bezit gekomen is van deze stukken gelet op de verklaringen van haar

moeder tijdens het gehoor op het CGVS (p. 10): " – Heeft u documenten die uw verblijf in Egypte kunnen aantonen? Ik had een VN-kaart maar op het moment dat ik naar hier reisde hebben ze die afgenomen. Want als je het land verlaat dan geven ze je een kaart dat je zeven dagen het land kan verlaten en nemen de kaart af. - Heeft u enig document dat uw verblijf in Egypte voor bijna tien jaar kan aantonen? Ik had alleen dat document. Maar de VN heeft dat terug afgenomen. En daarbuiten heb ik alleen die geboorteakte van mijn zoon."

Dat verzoekende partij er vervolgens in slaagt voornoemde documenten voor te leggen, is dan ook uiterst merkwaardig. Aangaande de verklaring van UNHCR – welke grotendeels onleesbaar is, merkt verwerende partij voorts op dat dit stuk hoogstens aantoont dat iemand met de naam "Y. H." als vluchteling werd erkend. Uit het document blijken geen andere persoonsgegevens. Er is ook geen foto op het document bevestigd of enig ander gegeven dat toelaat met zekerheid een band vast te stellen tussen de moeder van verzoekende partij en de verklaring van UNHCR. Verwerende partij besluit dan ook dat verzoekende partij er nog steeds niet in slaagt het verblijf van haar moeder in Egypte te staven aan de hand van authentieke stukken.

Met de stukken 4 en 5 tracht verzoekende partij aan te tonen dat het aan het administratieve dossier toegevoegde Facebookprofiel niet dat van haar moeder is maar van een Duitse dubbelgangster. Verwerende partij merkt vooreerst op dat deze stukken slechts fotokopies betreffen waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. X, X; RvS 25 juni 2004, nr. X, X). Bovendien wenst verwerende partij er op te wijzen dat – indien het toegevoegde Facebookprofiel niet aan haar moeder zou toebehoren maar aan deze Duitse dubbelgangster – het toch uiterst merkwaardig is dat de vrouw die poseert op de (ondertussen verwijderde) profielfoto een identiek brilmontuur draagt als de moeder van verzoekende partij op de dag dat de foto op haar gsm genomen werd (zie map documenten - stuk 5) en dat de beheerder van het toegevoegde Facebookprofiel lid is van de groep "Somalis in Belgium". Verwerende partij is van mening dat verzoekende partij geen overtuigende documenten aanbrengt om haar bewering dat het Facebookprofiel zou toebehoren aan een Duitse dubbelgangster van haar moeder te staven.

2.1.6. Verzoekende partij ziet ook niet in waarom het CGVS twijfelt aan het huwelijk van haar moeder nu de meeste Somalische huwelijken immers mondeling gebeuren en het slechts is wanneer men er expliciet om vraagt (nadien) dat men een huwelijksakte krijgt. Het administratief dossier bevat dienaangaande geen informatie zodat het onduidelijk is waarop het CGVS zich baseert.

Verwerende partij benadrukt dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de moeder van verzoekende partij er geenszins in slaagde haar bewering betreffende dit geheime huwelijk met overtuigende verklaringen aannemelijk te maken. Los van de vaststelling dat dit geheime huwelijk in Egypte met een zekere D. A. W. met geen enkel geen enkel begin van materieel bewijs wordt gestaafd, legde de moeder van verzoekende partij dienaangaande dermate vage verklaringen af dat er geen geloof kan gehecht worden aan haar beweringen.

Verwerende partij verwijst dienaangaande naar de motivering van de bestreden beslissing waar die stelt: [citaat uit de bestreden beslissing]

2.1.7. Verzoekende partij meent in ondergeschikte in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

[toelichting over beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet]

2.1.8. De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet nuttig kan worden aangevoerd (RvV, nr. X van 15 maart 2013).

2.1.9. De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en zijn afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. Verweerder is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing genomen werd met inachtnaam van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd."

Bij de nota met opmerkingen voegt de commissaris-generaal COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu." van Cedoca van 26 januari 2018.

2.1.4. In een aanvullende nota van 3 mei 2018 voegt de commissaris-generaal nogmaals de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.”* van Cedoca van 26 januari 2018.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, gaat de bestreden beslissing vooreerst in op de herkomst van verzoekster en haar verklaringen over haar moeder. De commissaris-generaal kan niet worden bijgetreden dat verzoekster *“geen”* stavingsstukken neerlegt, nu verzoekster wel degelijk een geboorteakte heeft voorgelegd. Hierover stelt de bestreden beslissing enerzijds dat dit document doet vermoeden dat verzoeksters moeder nog leefde in 2004 en dat zij en verzoekster samen in Mogadishu verbleven. Uit dit vermoeden wordt tevens afgeleid dat het de geloofwaardigheid ondergraaft van verzoeksters verklaring dat haar vader samen met haar broers en zussen op dat ogenblik in Egypte verbleef. Anderzijds motiveert de bestreden beslissing over de geboorteakte, gelet op objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 15, nr. 3), dat dit document slechts een zeer beperkte waarde heeft *“bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.”* Verzoekster kan daarom worden bijgetreden dat de bestreden beslissing enkel bewijswaarde hecht aan het Somalische document in zoverre dit een weigeringsbeslissing kan ondersteunen. Dergelijke onzorgvuldige en tegenstrijdige motivering heft elkaar op en heeft dus een gebrek aan motivering als gevolg.

De bestreden beslissing vervolgt dat de verdere verklaringen hierover evenmin overtuigen en gaat in op het feit zij op zeer jonge leeftijd naar Mogadishu verhuisde en dat haar vader, broers en zussen toen al in Egypte verbleven. De bestreden beslissing gaat evenwel voorbij aan het feit dat de periode dat verzoekster gescheiden leefde van haar vader, broers en zussen slechts een relatief korte periode betrof, omdat zij verklaarde in 2006 reeds herenigd te zijn met hen in Egypte. De Raad oordeelt verder dat verzoekster op dit punt een bijkomende inspanning dient te leveren om het verzoek om internationale bescherming te staven, zodat de commissaris-generaal zijn onderzoek kan vervollедigen wat de verblijfssituatie van relevante familieleden betreft.

De bestreden beslissing merkte terecht op dat verzoekster haar verklaring dat zij als vluchteling in Egypte verbleef en daar school liep dient te staven met stukken. Verzoekster stelde tijdens het CGVS-interview dat België haar aanvraag gezinshereniging goedkeurde en daardoor kan achterhalen dat zij daar was op basis van haar VN-kaart (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10). Thans ligt een onduidelijke kopie voor van een VN-kaart die verder dient te worden onderzocht. Wat de scholing betreft, merkt de Raad op dat hierop summier werd ingegaan tijdens het CGVS-interview, waarbij verzoekster twee keer vermeldde dat zij en haar partner een wekelijkse Engelse taalles volgden op een VN-school waar ze elkaar leerden kennen (*Ibid.*, p. 6 en 21).

Wat de motieven over het facebook-profiel dat aan verzoekster wordt toegeschreven betreft, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing en de nota met opmerking zich in hoofdzaak steunen op het feit dat verzoekster op de door haar voorgelegde foto (Documenten, stuk 14, nr. 5) en de foto's van de kwestieuze facebookprofielen (Landeninformatie, stuk 15, nr. 4) een bijzonder sterke gelijkenis vertonen en er sprake is van een zelfde brilmontuur.

Verzoekster wordt bijgetreden dat het klopt dat het facebookprofiel toebehoort aan een dame in dezelfde leeftijdscategorie die gelijkt op verzoekster, maar dat er tevens rekening moet worden gehouden met het feit dat de hoofddoek de helft van het gezicht bedekt en dat dit het moeilijker maakt om een verschil te zien.

Bovendien wijst de Raad op het feit dat haar vermoedelijke partner op de voorgelegde foto geen bril draagt en geen bijzonder sterke gelijkenis vertoont met de man op de foto's van de kwestieuze

facebookprofielen. Deze vaststelling volstaat om de motivering die zich steunt op het al dan niet voorhanden zijn van een relevant facebookprofiel teniet te doen.

Uit de voorgaande elementen kan slechts worden besloten dat er een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek werd uitgevoerd naar de verblijfplaats(en) in Somalië en Egypte, het verblijfsstatuut in Egypte, verzoeksters levensomstandigheden en het netwerk waarover zij en bijgevolg haar zoon ook, in beide landen beschikten en nog steeds beschikken.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP